ACAD. LUGD. BAT. BIBL.

Nobilissime Vir.

Nuper quâ nolui ianuâ, Te adij; nunc quâ volo, quâ debeo. Necessitas tum me impulit, modò allirit Ostium. Illam verecundia obex nihil angit; hoc audo Lectiqs Facilitâ, non mutum sed mutuum vult esse. Tuâ igitur Epistolâ me dignatus es, sed eo verborum auro palliatâ, vt nisi ab Amico non exigam, nisi a Docto non expectem. Non etenim inredit, (id quod de Scaeto, Erasmus) sed texitur, salubriq potius, quam ingreditur: sic Homere, sic Thire elaborata, vt videaris voluisse, corpore et animo Te mihi amicum explicare. Sine enim vultus Tui lineamenta adeo viua re-
presentas, vt prope absentem completi videar — ac veras audire et reddere voces. — Inde scintillas, animiqs amantib scripturas legua de sub parte mamillq; sic valide dictum dis, vt quas in Junio, ea dolui via, qua it omnis caro, sub" tractas; frequentioribus auctas radijs persentiscam. Quid enim? Te mei satagentem, meqs necessitatis miserentem nactus sim, vt Junij abitus, nec damnum, nec incommodum afferre posset? Equidem spei suus et vel tanquam obsidem et sponsoriam tabellam voluisti esse, ipsum salutum conductum quem in confertâ occupationum mole, postabitis ritioribus cu" re negotijs procuraste; et vt bis esset gratus, quam ocissime, et quasi Abaridis vinculigatum iaculo, remisisti. O quam aurea faustaqs cocuntib amicitiq auspicia! sed prorsus quam recta addis et prope diuina verba! —

— Confide Vir olim amice et vale quasi ex defuncti legato

ama —

Si quis in Deo praeuisis anteriora meritis Praedestinatio, cuius profecto Oeconomiq coelestis idea in Te est. Prior amas; amoris mei ignem, calentem quidem, sed coram Te nondum lu" rentem, prior accendis; et absqs operis boni beneficio, in Albu" nuchis amicorum. Praeterea quasi illa amandi ratio, Tuq non debeatur Indoli, ad defuncti legatum, gratiose declinas, sarcâ cupidis metempsychosi; Tu ille esse, et ille Tu — Attamen vnus Tu mihi summus Apollo. Tuqs — — — — — vnica fortunis ara reperta meis — — — atqs adeo non alibi posthac, quam in Tuo luco, Tuoqs fano vota pando; imo admittenda, pari confido fiducia, qua illa, ad quam seruator noster, matth. 9. Confide Filia, Fides Tua te saluum fecit —

Verum enimuero quantum amoris testimonium terna Tua epigrammata? Ludente, ais; ego cunctante stylo elucubrata. Nam si digero curioris Phoebi venam; limienda cedro; Gratijs diutantibus lauata, lese et Lucretius

Hug. 37.

© Universiteitsbibliotheek Leiden
Cod. Hug. 37 (Kessel) 1
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/4231

Hulsta

possit accimeri — tibi suáues dedala tellus
— — summittit flores —

minús, quam mereantúr, dicero. Sed memoriam subeat Euripedes, qui Alcestidi quæstus, triduo se, tenuos tantúm debitús dedúcere potúisse; atqs alius rentum a se facilé rem positos gloriaretúr, respondit: ast Jor interesse, quod Tui in triduum, mei in omne ævi tempus subsistrient. Jor etenim, vt de Tijs reuerar, omnibus iudicibus victor et potes et debes. Et ecce duos, id scribenti, adstantes Principem de Oorbeeck et Comitem de Stegers, pocsi eque ac stirpe illustres, qui quàm ingenuè consentiunt, tam libertatem, quâ gaudent, pene Tibi libenter debent. Quare meos, Tijs quos tentabam redimere, ne triduj gloriâ dignos, Vulcano tradidi. Cogs catellum, qui Jorum portitor destinabatur, intuitus, inquam ego —

Parce, nec invideo, sine me, canis ibis in Jagham:
Heu quod non liceat vestibus ire meis!
Vade ac inultum, dic me, latuisse pecma,
Tu gratiis, sine me, murmure grate scribo.

Qua fidutiâ illa, non a Mulitâ Urbi domicilis amplius Si in delicijs, quam Mariti. An non et alibi? Sed a pusillitate Militejus, istuc pro tegulâ, sub qua dormitet arrisset, Domini pace gratiam gerendo et latrando bene natúræ. Ut sint indices gratiorem quia S. C. Brede Jabuit touitys ipsum plane notis insignitum. Anni cum dimidio stat; consuetudo; sub stragulo vestibus mirumbete, et miras e pulullo edere: scilicet quem Tijs, (nam quod Te dignum, adhuc ignoro) vestigijs si non ad vsum, saltem ad visum insederunt. Interim quod mea vnquam facultatis erit, toto ergegii affectu, cultu, obsequio, ore, stylo, tabagam denotus sine —

Nobilissime et Amplissime Vir

Tuæ Generositati
servus humillimus
B. de Kessel-
Persona in Loon

In Loon op Zandt
19. 10bris a 1645-

© Universiteitsbibliotheek Leiden
Cod. Hug. 37 (Kessel) 1
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/4231

An item ꝙ Defúncti Legato conrefferis, vt in
farcie appoſitâ, Principis mei faciem venerabún=
dis, tot inter Triúmphorúm súorúm Preconeſ, pú=
ſillúm hoc meúm adgratúlandi deſiderium, TE in=
terrúntio, adſcribam? Equidem quántum ſub al=
tero potúi, tantúm núnc mihi licúit, tanquám
Oraculi ecſtitúdine confido.

Proſequerà TE, Amplíſſime Húygeni,
animitús rogo, vt et me gratúlantem, et pro
Síâ ſúorúmqꝫ incolúmitate aſſidúè precantem,
ꝙm TE intelligant —

Súa Celſitúdo,
et ꝙ hoc Fúlmine,
Princeps Wilhelmús.

© Universiteitsbibliotheek Leiden
Cod. Hug. 37 (Kessel) 1
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/4231

© Universiteitsbibliotheek Leiden
Cod. Hug. 37 (Kessel) 1
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/4231